

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2013. gada 6. novembris)

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010

(CON/2013/76)

(2014/C 109/02)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Centrālā banka (ECB) 2013. gada 3. septembrī saņēma Eiropas Savienības Padomes lūgumu sniegt atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “ierosinātā regula”). 2013. gada 14. oktobrī ECB saņēma Eiropas Parlamenta lūgumu sniegt atzinumu par ierosināto regulu.

ECB atzinuma sniegšanas tiesiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punkts un 282. panta 5. punkts, jo ierosinātā regula ietver normas, kas skar ECB uzdevumus saistībā ar kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu (izņemot apdrošināšanas sabiedrības) prudenciālo uzraudzību saskaņā ar Līguma 127. panta 6. punktu, un normas, kas ietelmē Līguma 127. panta 5. punktā minēto Eiropas Centrālo banku sistēmas palīdzību sekmīgi īstenot politiku attiecībā uz finanšu sistēmas stabilitāti. ECB Padome saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu ir pieņēmusi šo atzinumu.

1. Vispārīgi apsvērumi

ECB pilnīgi atbalsta vienotā noregulējuma mehānisma (VNM) izveidi, kas veicinās finanšu arhitektūras nostiprināšanu un ekonomikas un monetārās savienības stabilitāti. ECB, izmantojot šo gadījumu, atkārtoti norāda uz savu nostāju, ko tā paudusi savā 2012. gada 27. novembra atzinumā par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko Eiropas Centrālajai bankai piešķir īpašus uzdevumus saistībā ar kredītiestāžu uzraudzības politiku, un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (CON/2012/96)⁽²⁾, proti, ka VNM kā papildinājums Vienotajam uzraudzības mehānismam (VUM) ir nepieciešams, lai izveidotu sekmīgi funkcionējošu finanšu tirgus savienību. Tādēļ šādu mehānismu ir nepieciešams izveidot, pirms ECB ir pilnā mērā uzņēmusies atbildību uzraudzības jomā. Ierosinātā regula ietver trīs būtiskus iedarbīga noregulējuma elementus, proti: a) vienotu sistēmu, b) vienotu iestādi un c) vienotu fondu. Ierosinātā regula ir atbilde uz Eiropadomes 2012. gada 13.–14. decembra un 2013. gada 27.–28. jūnija secinājumiem⁽³⁾, kas balstīti uz ziņojumu *Towards a genuine Economic and Monetary Union* (“Ceļā uz patiesu ekonomikas un monetāro savienību”)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2013) 520 galīgā redakcija.

⁽²⁾ OV C 30, 1.2.2013., 6. lpp. Visi ECB atzinumi ir publicēti ECB internetvietnē (www.ecb.europa.eu).

⁽³⁾ Pieejami Eiropas Savienības Padomes internetvietnē (www.consilium.europa.eu).

⁽⁴⁾ Publiskots Europadomes sanāksmē 2012. gada decembrī; pieejams Eiropas Savienības Padomes internetvietnē (www.consilium.europa.eu).

ECB uzskata, ka, lai nodrošinātu VNM iedarbību, īpaši svarīgi būtu ievērot turpmāk tekstā izklāstītos vispārīgos principus; ECB atzinīgi vērtē to, ka tie lielā mērā ir atspoguļoti ierosinātajā regulā.

- 1.1. VNM darbības joma aptver visas kredītiestādes, kas ir reģistrētas (veic uzņēmējdarbību) VUM iesaistītajās dalībvalstīs.
- 1.2. VNM kodols ir spēcīga un neatkarīga vienotā noregulējuma iestāde (VNI), kurai ir pietiekamas pilnvaras lemt par noregulējuma darbību veikšanu eurozonas un visas Savienības stabilitātes interesēs. VNM ir nepieciešams VUM papildinājums⁽⁵⁾, jo atbildības un leņķa līmeņi noregulējuma kontekstā ir jāaskaņo ar attiecīgajiem līmeņiem uzraudzības kontekstā. ECB šajā ziņā ir vienprātis ar Komisiju, ka šāds vienots mehānisms – vairāk nekā valsts noregulējuma iestāžu tīkls – ir piemērots, lai garantētu optimālas noregulējuma darbības, tostarp adekvātu sloga sadalījumu. Valstu noregulējuma sistēmu koordinācija nav pietiekama, lai vispiemērotākajā termiņā un izmaksu ziņā lietderīgā veidā pieņemtu noregulējuma lēmumus, it īpaši pārrobežu kontekstā.
- 1.3. Lēmumu pieņemšanas procesā ir iespējams laikus un efektīvi pieņemt lēmumus – ja nepieciešams, ļoti īsā termiņā, piemēram, dažu dienu vai pat dažu stundu laikā. Process tiek balstīts uz adekvātu noregulējuma plānošanu.
- 1.4. VNI rīcībā ir adekvātas pilnvaras, instrumenti un finanšu resursi, lai īstenotu finanšu iestāžu noregulējumu, kā paredzēts topošajā Banku sanācības un noregulējuma direktīvā (BSND).
- 1.5. VNI ir pieejams noregulējuma finansējums no Vienotā banku noregulējuma fonda (VBNF), ko finansē ar riska pakāpei pielāgotām *ex ante* iemaksām no visām bankām, kurām piemērojams VNM, bet vajadzības gadījumā – arī ar papildu *ex post* iemaksām. Turklāt ir pieejams nodokļu ziņā neitrāls publiskā sektora pagaidu atbalsts, piemēram, VBNF pieejamas kredītlīnijas formā.
- 1.6. Plānotais VNM regulējums paredz ciešu koordināciju starp VNM noregulējuma funkciju un VUM uzraudzības funkciju, vienlaikus ievērojot un respektējot attiecīgās institucionālās atbildības sadalījumu.

Gan VUM, gan VNM ir būtiska Banku savienības integrētā finanšu regulējuma sastāvdaļa; Banku savienība attiecīgajās dalībvalstīs palīdzēs likvidēt saikni starp bankām un valsti un apvērst pašreizējo finanšu tirgus sadrumstalotības tendenci.

ECB noteikti atbalsta paredzēto VNM ieviešanas grafiku. Šis grafiks paredz, ka VNM stājas spēkā 2014. gada vidū, bet darbību pilnā apmērā sāk 2015. gada 1. janvārī. Sastādot grafiku, ir ņemts vērā, ka VNM ir būtiska Banku savienības sastāvdaļa.

2. Īpaši apsvērumi

2.1. Tiesiskais pamats

No Komisijas paskaidrojuma izriet, ka ierosinātā regula tika izstrādāta, pamatojoties uz Līguma 114. pantu, kurā atļauts īstenot pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību. ECB ir informēta par ierosinātā tiesiskā pamata novērtējumu, ko pašlaik gatavo citas Savienības iestādes, un norāda uz priekšlikumiem par izmaiņām ierosinātajā regulā, lai nodrošinātu, ka 114. pants ir iespējams tiesiskais pamats, lai sasniegtu ierosinātās regulas mērķi – saglabāt iekšējā tirgus integritāti un uzlabot tā darbību ar to, ka Savienības iestādes vienādi piemēro vienotu noregulējuma noteikumu kopumu, un ar to, ka ir pieejams VBNF.

⁽⁵⁾ Sk. arī Eiropas Centrālās bankas 2012. gada 29. novembra atzinumu par priekšlikumu direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu (CON/2012/99) (OV C 39, 12.2.2013., 1. lpp.).

2.2. Vienotās noregulējuma valdes pārvaldība un pārskatbaidība

ECB principā atzinīgi vērtē ierosināto pārvaldības regulējumu, it īpaši to, ka Vienotās noregulējuma valdes (turpmāk tekstā – “Noregulējuma valde”) lēmumu pieņemšanā nevienai pusei, konkrēti – nevienai valsts noregulējuma iestādei, nebūs veto tiesības. Lai gan Komisija joprojām ir pilnvarota pieņemt galīgo lēmumu par kredītiestādes faktisko noregulējumu, Noregulējuma valdei būs plašas un neatkarīgas pilnvaras izstrādāt noregulējuma plānus⁽⁶⁾ un noregulējuma shēmas⁽⁷⁾, kā arī pieprasīt to īstenošanu. Būtu ļoti svarīgi, ka VNM lemtspēja un balsošanas kārtība nodrošina, ka lēmumi tiek pieņemti efektīvi un laikus, it īpaši krīzes apstākļos. Noregulējuma procesā iesaistīto iestāžu atbildība būtu jānosaka precīzāk, lai novērstu pilnvaru dublēšanu un pārklāšanos. Pilnīgāks Noregulējuma valdes pilnvaru paredzētās īstenošanas izklāsts ļautu nepieciešamā mērā uzlabot atbilstību *Meroni* doktrīnai⁽⁸⁾, vienlaikus nodrošinot, ka ikviena konkrētā noregulējuma lieta tiek izskatīta pietiekami elastīgi. Visbeidzot, ierosinātajai regulai būtu jānodrošina, ka Komisija jebkuru lēmumu par faktisko noregulējumu pieņem pēc vajadzības drīz⁽⁹⁾.

ECB atzinīgi vērtē ierosināto regulējumu par Noregulējuma valdes pārskatbaidību, kas atbilst Savienības institucionālajai sistēmai. Eiropas Parlamentam un Noregulējuma valdei, vienojoties par demokrātiskās pārskatbaidības un pārraudzības īstenošanas praktisko kārtību⁽¹⁰⁾, būtu jāievēro konfidencialitāte saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, it īpaši attiecībā uz uzraudzības informāciju, ko Noregulējuma valde iegūst no ECB vai valsts kompetentajām iestādēm.

2.3. Noregulējuma iestāžu un uzraudzības iestāžu sadarbība

ECB atzinīgi vērtē paredzēto ciešo sadarbību starp uzraudzības iestādēm un noregulējuma iestādēm⁽¹¹⁾. Ierosinātajā regulā noteiktie ECB uzdevumi un atbildība būtu jāpakārto (un to apjoms nevarētu būt plašāks par) ECB uzticētajiem uzdevumiem, kas noteikti Līgumā, Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtos (turpmāk tekstā – “ECBS Statūti”) un it īpaši Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulā (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību⁽¹²⁾ (turpmāk tekstā – “VUM regula”). ECB ņem vērā, ka ierosinātajā regulā tai nav uzticēti jauni uzdevumi vai atbildības jomas, bet tā paredz ciešu sadarbību un informācijas apmaiņu⁽¹³⁾. ECB ierosina, ka skaidrības pēc ierosinātās regulas atsauces uz ECB uzdevumiem vai atbildību būtu jāatsauca uz ECB atbildību vai attiecīgi uzdevumiem, kas tai uzticēti VUM regulā⁽¹⁴⁾.

Turklāt ECB ņem vērā, ka ierosinātajā regulā ir noteikts, ka, ja ECB uzaicina Noregulējuma valdes pārstāvi piedalīties ECB Uzraudzības valdē, Noregulējuma valde ieceļ savu pārstāvi. Tomēr VUM regulā ir noteikts, ka, tiklīdz ir izveidota Noregulējuma valde, ECB Uzraudzības valde var uzaicināt Eiropas Noregulējuma iestādes priekšsēdi piedalīties Uzraudzības valdes sanāksmēs⁽¹⁵⁾ novērotāja statusā. Lai nodrošinātu pilnīgu konsekvenci, ierosinātajā regulā būtu jāveic atbilstošas izmaiņas⁽¹⁶⁾.

⁽⁶⁾ Sk. ierosinātās regulas 7. pantu.

⁽⁷⁾ Sk. ierosinātās regulas 20. pantu.

⁽⁸⁾ Sk. Tiesas 1958. gada 13. jūnija spriedumu lietā 9/56 *Meroni/High Authority* (*Recueil* 1958, 133. lpp.), 1981. gada 14. maija spriedumu lietā 98/80 *Romano/INAMI* (*Recueil* 1981, 1241. lpp.) un 2005. gada 12. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-154/04 un C-155/04 *Alliance for Natural Health* u. c. (Krājums 2005, I-6451. lpp.).

⁽⁹⁾ Sk., piemēram, komentārus par ierosinātās regulas 16. pantu, kas izklāstīti turpmākajās sadaļās un 6. priekšlikumā par izmaiņām projekta tekstā.

⁽¹⁰⁾ Ierosinātās regulas 41. panta 8. punkts.

⁽¹¹⁾ Sk. ierosinātās regulas 4. nodaļu (Sadarbība).

⁽¹²⁾ OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp. It īpaši VUM regulas 3. panta 3. punkts un 27. panta 2. punkts.

⁽¹³⁾ Ierosinātās regulas 27. panta 2. un 3. punkts.

⁽¹⁴⁾ Sk., piemēram, 2., 5., 8. un 10. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽¹⁵⁾ Sk. VUM regulas 26. panta 11. punktu un preambulas 70. apsvērumu.

⁽¹⁶⁾ Sk. 12. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

Būtu būtiski svarīgi, ka pirms jebkuras prognozētas krīzes, kā arī tās sākumposmā (ja uzraudzības iestāde attiecībā uz kredītiestādi var īstenot agrīnās intervences pasākumus, un kad tā izvērtē neregulējuma un kapitāla instrumentu norakstīšanas nosacījumus) neregulējuma iestāžu un uzraudzības iestāžu attiecīgās funkcijas un atbildība tiktu nošķirtas.

Pirmkārt, agrīnās intervences posmā visu atbildību par veiktajām darbībām un pasākumiem uzņemas uzraudzības iestāde. Veicot agrīnās intervences pasākumus, ir svarīgi, ka uzraudzības iestāde bez liekas kavēšanās informē Neregulējuma valdi. Tomēr priekšlikums par to, ka ECB (vai valsts uzraudzības iestādei) pirms agrīnās intervences papildpasākumu veikšanas ir pienākums apsprieties ar neregulējuma iestādi, neatbilst tam, ka integrētas vienpersoniskas uzraudzības atbildības sistēmas ietvaros ir jāveic nekavējošas un iedarbīgas agrīnās intervences darbības. Tādēļ ECB vai valsts uzraudzības iestādei par šādām darbībām pēc iespējas drīz būtu tikai jāinformē neregulējuma iestādes⁽¹⁷⁾. Turklāt agrīnās intervences posmā Neregulējuma valdei savas iekšējās sagatavošanās darbības būtu jāveic tā, lai novērstu, ka tiek apdraudēta tirgus dalībnieku uzticēšanās un, iespējams, pasliktinās attiecīgās finanšu iestādes stāvoklis. Tādēļ tādas darbības kā informācijas pieprasīšana un pārbaudes uz vietas galvenokārt būtu jāveic uzraudzības iestādei, kas atbilstoši BSND prasībām sniegtu visu informāciju, kas nepieciešama, lai sagatavotos finanšu iestādes neregulējumam neregulējuma iestādē⁽¹⁸⁾. Būtu jāizvairās no nekoordinētām neregulējuma iestādes veiktām izmeklēšanas darbībām un pārbaudēm uz vietas, ņemot vērā to, ka tas var mazināt tirgus dalībnieku uzticēšanos⁽¹⁹⁾.

Otrkārt, attiecībā uz neregulējuma uzsākšanas nosacījumu izvērtēšanu ECB ņem vērā, ka ierosinātajā regulā ir apliecināts, ka uzraudzības iestāde vislabāk spēj novērtēt, vai kredītiestāde ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga un vai nepastāv pamatota iespēja, ka jebkāda alternatīva privātā sektora vai uzraudzības iestādes darbība piemērotā termiņā novērstu tās maksātspēju⁽²⁰⁾. ECB uzskata, ka visa atbildība par šo divu kritēriju novērtēšanu būtu jāuztic attiecīgajai uzraudzības iestādei, t. i., ECB vai valsts kompetentajai iestādei (atbilstoši VUM regulā paredzētajam kompetenču sadalījumam). Tas nodrošinās skaidru atbildības sadalījumu – nekavējošas un efektīvas neregulējuma darbības interesēs⁽²¹⁾. Ierosinātajā regulā būtu jānosaka, ka Komisija par finanšu iestādes neregulējuma sākšanu var lemt, pamatojoties vienīgi uz šādu uzraudzības iestādes veiktu novērtējumu⁽²²⁾. Tādēļ minētais novērtējums būs nepieciešams, bet ne pietiekams finanšu iestādes neregulējuma sākšanas priekšnosacījums.

Treškārt, uzraudzības iestāde arī vislabāk spēj novērtēt, vai vienība vai grupa vairs nebūs funkcionētspējīga (ja vien nenotiks kapitāla instrumentu norakstīšana vai konversija) un vai ir nepieciešams publiskā sektora ārkārtas atbalsts. Šāda funkcionētspējas vērtēšana notiks vai nu pirms, vai arī vienlaikus ar novērtējumu par to, vai banka atbilst neregulējuma nosacījumiem, tātad pirms neregulējuma sākšanas. Tādēļ ierosinātajā regulā būtu jānosaka, ka atbildība par šo novērtējumu tiek uzticēta uzraudzības iestādei, un šādam uzraudzības iestādes novērtējumam būtu jābūt nepieciešamam kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konversijas priekšnosacījumam⁽²³⁾.

Turklāt, lai nodrošinātu pienācīgu kontroli un pārraudzību, Neregulējuma valdei un Komisijai būtu jābūt iespējai jebkurā laikā lūgt uzraudzības iestādi (ECB vai valsts kompetento iestādi) veikt sagatavot vērtējumu, ja finanšu iestāde ir vai, domājams, kļūs maksātspējīga vai ja tā vairs nav uzskatāma par

⁽¹⁷⁾ Tādējādi būtu jāveic atbilstošas izmaiņas ierosinātās regulas 11. panta 4. punktā. Sk. 5. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽¹⁸⁾ 23. panta 1. punkta e) apakšpunkts priekšlikumā direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību sanācības un neregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK un 82/891/EEK, Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 – vispārīga pieeja, par ko dalībvalstu finanšu ministri vienojušies ECOFIN padomes 2013. gada 27. jūnija sanāksmē (2012/0150 (COD)-11148/1/13 Rev 1).

⁽¹⁹⁾ Sk. 14. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽²⁰⁾ Ierosinātās regulas preambulas 16. apsvērumā ir teikts: "ECB, kas ir uzraudzības iestāde VUM ietvaros, ir vislabākajā pozīcijā, lai novērtētu, vai kredītiestāde kļūst maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga, un vai ir pamatota iespēja, ka jebkāda privāta sektora vai uzraudzības darbība novērstu tās maksātspēju samērīgā laikā."

⁽²¹⁾ Šis jautājums ir aplūkots arī Atzinumā CON/2012/99, 2.1. punkts.

⁽²²⁾ Sk. 6. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽²³⁾ Sk. 8. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

funkcionētspējīgu (ja vien netiek veikta kapitāla instrumentu norakstīšana). Tas novērsīs eventuālu uzraudzības iestādes bezdarbību situācijā, kad noregulējuma iestāde uzskata par nepieciešamu rīkoties⁽²⁴⁾.

Visbeidzot, ierosinātajā regulā ir noteikts, ka ECB un valsts uzraudzības iestādes sniedz Noregulējuma valdei un Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama to uzdevumu īstenošanai. Informācijas apmaiņa ir svarīgs uzraudzības mehānisma un noregulējuma mehānisma iedarbīgas darbības priekšnosacījums. Tādējādi būtu skaidri jānosaka, ka informācijas sniegšanas pienākumi ir abpusēji. Konkrētāk, uzraudzības iestāde pēc iespējas drīz būtu jāinformē par noregulējuma procedūras ietvaros plānotajiem un īstenotajiem pasākumiem, lai dotu tai iespēju paredzēt iespējamās sekas attiecībā uz finanšu stabilitāti un attiecīgi brīdināt noregulējuma iestādi⁽²⁵⁾.

2.4. ECB dalība Noregulējuma valdē un vispārēja centrālo banku iesaistīšanās

ECB norāda, ka ierosinātās regulas 19. apsvēruma, kurā ietverta atsauce uz Komisijas un ECB "pārstāvjiem", neatbilst ierosinātās regulas pārējam tekstam, kurā noteikts, ka Komisija un ECB ieceļ dažus Noregulējuma valdes locekļus. Konkrētāk, ierosinātās regulas 39. pantā ir noteikts, ka Noregulējuma valdes sastāvā citstarp ietilpst ECB iecelta persona, kuras amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un tas nav pagarināms. Saskaņā ar ierosinātās regulas 43. pantu Noregulējuma valdes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi visas Savienības interesēs, kā arī nedz lūdz, nedz pieņem Savienības iestāžu vai struktūru, nevienas dalībvalsts valdības vai citas publiskas vai privātas struktūras norādījumus. Saskaņā ar ierosinātās regulas 45. un 49. pantu ECB ieceltais Noregulējuma valdes loceklis ar balsstiesībām piedalās Noregulējuma valdes plenārsesijās un izpildsesijās.

Lai precīzāk atspoguļotu atšķirību starp VUM regulā noteiktajām ECB funkcijām un ierosinātajā regulā noteiktajām ECB funkcijām Noregulējuma valdē, kā arī lai Savienībā uzturētu spēkā institucionālās atbildības sadalījumu starp uzraudzības funkcijām un noregulējuma funkcijām, ECB ierosina uzskatīt, ka ECB ir uzaicināta piedalīties jebkurā Noregulējuma valdes apspriedē (plenārsesijā vai izpildsesijā) novērotāja statusā⁽²⁶⁾.

Attiecībā uz centrālo banku svarīgo nozīmi un kompetenci finanšu stabilitātes jomā un to makroprudenciālo atbildību, valstu centrālajām bankām – kurām valsts tiesību aktos nav paredzēts noregulējuma iestādes statuss – būtu jābūt tiesīgām piedalīties Noregulējuma valdes apspriedēs novērotāja statusā un tām, papildus ECB, ir jābūt iesaistītām noregulējuma darbību sistēmiskās ietekmes izvērtēšanā⁽²⁷⁾.

2.5. Noregulējamības novērtēšana un minimuma prasības attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām (MPAS)

ECB atziniģi vērtē to, ka ierosinātajā regulā ir noteikts, ka Noregulējuma valde veic jebkuras 2. pantā minētās vienības noregulējamības vērtēšanu, apspriežoties ar kompetento iestādi, piemēram, ECB⁽²⁸⁾. Lai gan pašas vērtēšanas ziņā apspriešanās ar uzraudzības iestādi ir pietiekama, pasākumi, kurus veic, lai novērstu noregulējamības šķēršļus, būtu jānosaka kopīgi un jāīsteno sadarbībā ar uzraudzības iestādi. Tas atspoguļotu uzraudzības iestāžu intensīvu iesaistīšanos noregulējuma plānu izstrādāšanā⁽²⁹⁾. Šajā novērtējumā nebūtu jāpieņem, ka tiks piešķirts finansiāls atbalsts no VBNF (izņemot atbalstu pagaidu likviditātes nodrošināšanai). Pieņēmums, ka fonds sniegs atbalstu maksāspējas nodrošināšanai, būtu pretrunā vispārīgajam principam, ka noregulējuma gadījumā zaudējumu risks vispirms skar atsevišķas finanšu iestādes vai grupas akcionārus un kreditorus⁽³⁰⁾. VBNF finanšu resursus sniedz vienīgi tad, ja noregulējuma

⁽²⁴⁾ Sk. 8. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽²⁵⁾ Sk. 11., 12. un 13. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽²⁶⁾ Sk. 15., 16. un 17. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽²⁷⁾ Sk. 15. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽²⁸⁾ Tas atbilst Finanšu stabilitātes padomes (FSP) pieņemtajam dokumentam *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Iedarbīga finanšu iestāžu noregulējuma režīma galvenās iezīmes), 2011. gada oktobris, kas pieejami FSP internetvietnē (www.financialstabilityboard.org). Sk. II pielikumu un 10. sadaļu.

⁽²⁹⁾ Sk. 3. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽³⁰⁾ Sk. ierosinātās regulas 13. panta 1. punktu.

finansējums no akcionāriem un kreditoriem ir nepietiekams. Tādēļ, novērtējot finanšu iestādes vai grupas neregulējamību, ir jānodrošina, ka finanšu iestāde vai attiecīgi grupa pati spēj absorbēt zaudējumus pietiekamā mērā, lai neregulējuma stratēģija būtu ticama⁽³¹⁾.

ECB uzskata, ka MPAS ir viens no galvenajiem elementiem, ar ko nodrošināt neregulējamību un adekvātu zaudējumu absorbētspēju. Šajā ziņā kompetentajai iestādei būtu jābūt lielākai ietekmei MPAS noteikšanā, ņemot vērā, ka MPAS var tieši ietekmēt bankas komercdarbības nepārtrauktību un tādējādi ir kompetentajai iestādei nozīmīgs jautājums. Tādēļ MPAS būtu jānosaka Neregulējuma valdei "sadarbībā" ar kompetento iestādi⁽³²⁾. ECB saprot, ka attiecībā uz MPAS piemērojamām vispārīgajām normām ierosinātā regula nodrošinās pilnīgu atbilstību topošajai BSND, tātad arī šķērsatsauces uz MPAS ietilpstošo saistību atbilstības kritērijiem⁽³³⁾.

2.6. Iekšējā rekapitalizācija

Ierosinātajā regulā ir noteikts, ka iekšējās rekapitalizācijas (*bail-in*) noteikumi stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī. Tas nozīmē, ka laikā no 2015. gada līdz 2018. gadam varētu būt tā, ka VNM nākas veikt banku neregulējumu bez šā neregulējuma instrumenta. Tomēr, ja neregulējumā tiek izmantoti publiskā sektora naudas līdzekļi vai naudas līdzekļi no VBNF, jaunie valsts atbalsta noteikumi⁽³⁴⁾ prasīs obligātu kapitāla un pakārtoto parādsaistību iekšējo rekapitalizāciju. Neraugoties uz to, pastāvēs nenoteiktība attiecībā uz to, vai nenodrošinātas augstākas prioritātes parādsaistības var iekšēji rekapitalizēt, jo dalībvalstis varēs izvēlēties, vai tās paredz ieviest iekšējās rekapitalizācijas regulējumu.

Ņemot to vērā, ECB atbalsta iekšējās rekapitalizācijas instrumenta ieviešanu vēl pirms 2018. gada. Tiek uzskatīts, ka iekšējā rekapitalizācija jau lielā mērā ir iekļauta izmaksās, tādēļ var pieņemt, ka ietekme uz finansējumu būs neievērojama. Turklāt, ja būs pieejams iekšējās rekapitalizācijas instruments, tiks veicināta tiesiskā noteiktība, konsekvence un paredzamība, tādējādi izvairoties no *ad hoc* risinājumiem⁽³⁵⁾.

Šķiet, ka norma par prasījumu prioritāti maksātnespējas gadījumā, kas nosaka secību, kādā tiek attiecināti zaudējumi iekšējās rekapitalizācijas gadījumā⁽³⁶⁾, nav identiska ar topošās BSND normām. Tādēļ atkarībā no Savienības likumdevēju pieņemtā galīgā teksta būtu nepieciešams panākt konsekventu formulējumu. Konkrēti, segtiem noguldījumiem būtu jābūt ar "virsprioritāti" (*super priority*), savukārt atbilstīgiem fizisko personu, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu noguldījumiem būtu jābūt ar augstāku prioritāti nekā citiem nenodrošinātiem augstākas prioritātes prasījumiem. Šajā ziņā noguldījumu garantiju sistēmas nozīme neregulējuma procesam būtu pilnīgi jāsaprot arī ar topošās BSND normām, paredzot to subrogāciju segto noguldītāju tiesībām un pienākumiem⁽³⁷⁾.

2.7. Vienotais banku neregulējuma fonds

ECB atzinīgi vērtē to, ka VNM ietvers VBNF, kas tiek finansēts ar riska pakāpei pielāgotām *ex ante* iemaksām no finanšu iestādēm VNM iesaistītajās dalībvalstīs. Šāda kopēja neregulējuma fonda kontrole ir būtisks VNM elements, lai nodrošinātu adekvātu neregulējuma finansējumu bez publiskā sektora naudas

⁽³¹⁾ Sk. 7. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽³²⁾ Sk. 4. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽³³⁾ Sk., piem., BSND projekta 39. panta 2. punktu, kurā izklāstīts, ar kādiem nosacījumiem saistības ir uzskatāmas par atbilstīgām saistībām.

⁽³⁴⁾ Sk. Komisijas 2013. gada 30. jūlija paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi (OV C 216, 30.7.2013., 1. lpp.).

⁽³⁵⁾ Sk. 22. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽³⁶⁾ Ar izņēmumiem, kas piemērojami ārkārtas apstākļos. Sk. ierosinātās regulas 24. panta 5. punktu.

⁽³⁷⁾ Tādēļ ierosinātās regulas 15. un 73. pantā būtu jāietver atsauce uz topošās BSND 98.a un 99. pantu.

līdzekļu piesaistīšanas. Tas Noregulējuma valdei dos iespēju nekavējoši rīkoties – bez nepieciešamības ilgstoši diskutēt par sloga sadalījumu banku pārrobežu darbības gadījumā, tādējādi nodrošinot optimālu un izmaksu ziņā lietderīgu Eiropas mēroga noregulējuma stratēģiju. Ar VBNF apkopotajiem resursiem – daudz iedarbīgāk nekā ar valsts mēroga pasākumiem – būs iespējams aizsargāt nodokļu maksātājus un tādējādi likvidēt nevēlamo saikni starp bankām un attiecīgajām valstīm.

Ierosinātajā regulā VBNF vajadzībām paredzētais mērķapjoms ir vismaz 1 % no segtajiem noguldījumiem. ECB uzskata, ka segtie noguldījumi nav vispiemērotākais etalons, ņemot vērā, ka tie nepilnīgi atspoguļo iespējamās noregulējuma finansējuma izmaksas. Segto noguldījumu apjoms var palikt nemainīgi stabils pat tad, ja saistību kopējais apjoms ievērojami pieaug, vai arī otrādi – tas var pieaugt, lai gan saistību kopējais apjoms paliek nemainīgs. Abos gadījumos netiktu pienācīgi atspoguļots noregulējuma fonda potenciālais riska darījumu apjoms. Būtu jāņem vērā arī tas, ka segtie noguldījumi jau ir apdrošināti Noguldījumu garantiju sistēmas (NGS) ietvaros, jo tas veicinātu noregulējuma finansēšanu, ja attiecībā uz [prioritārajiem] segtajiem noguldījumiem rastos zaudējumi. Tādēļ šis etalons būtu jāpapildina ar atsauces vērtību, kas saistīta ar saistību kopsummām; Noregulējuma valdei tā būtu pienācīgi jāpielāgo, vienlaikus 1 % no segtajiem noguldījumiem atstājot kā minimumu⁽³⁸⁾.

2.8. *Finansiālā atbalsta pasākumi*

ECB atzinīgi vērtē priekšlikumu par papildu finansiālā atbalsta pasākumiem, kurus varētu iedarbināt ārkārtas apstākļos, ja *ex ante* iemaksas izrādītos nepietiekamas, lai segtu VBNF izdevumus, un ja *ex post* iemaksas nebūtu uzreiz pieejamas; šādi pasākumi ietvertu aizņēmumus vai cita veida atbalstu no finanšu iestādēm vai citām trešām personām. Šādi finansiālā atbalsta pasākumi palielinātu VNM stabilitāti īpaši nelabvēlīgu ekonomikas un finanšu satricinājumu apstākļos, tādējādi nostiprinot tā spēju novērst sistēmiskas krīzes. Turklāt ECB atbalsta prasību, ka finansējums no šāda finansiālā atbalsta pasākumiem tiek izlīdzināts no finanšu nozares, nevis no valsts budžeta. Šī prasība atbilst vienai no VNM izveides pamatidejām, proti, ka banku noregulējums tiek īstenots, neradot nodokļu maksātājiem pastāvīgas izmaksas. Attiecībā uz šiem elementiem ierosinātā regula pilnīgi atbilst Eiropadomes 2012. gada 13.–14. decembra un 2013. gada 27.–28. jūnija secinājumiem⁽³⁹⁾, kas balstīti uz ziņojumu *Towards a genuine Economic and Monetary Union* ("Ceļā uz patiesu ekonomikas un monetāro savienību").

Vienlaikus ECB norāda, ka ierosinātajā regulā nepietiekami konkrēti ir izklāstīts, kā paredzēts strukturēt papildu finansiālā atbalsta pasākumus. Konkrētāk, lai gan ierosinātā regula paredz iespēju aizņemties no trešām personām⁽⁴⁰⁾, tajā nav konkretizēts, vai papildu finansiālā atbalsta pasākumi ietvertu arī pagaidu piekļuvi publiskā sektora naudas līdzekļiem vai tomēr tikai aizņēmumus no privātā sektora. Tā kā ierosinātās regulas 6. panta 4. punktā ir tieši paskaidrots, ka dalībvalstīm nav pienākuma nodrošināt šādu piekļuvi, šķiet, ka šāds finansiāls atbalsts varētu tikt piešķirts vienīgi brīvprātīgi. ECB uzskata, ka, lai gan piekļuvei valsts budžeta līdzekļiem ir piemērojams nodokļu neitralitātes princips, tā būtu būtisks VNM finansiālā atbalsta pasākumu elements. Tas tādēļ, ka naudas līdzekļi no privātā sektora varētu būt ierobežoti, it īpaši VNM darbības sākumposmā, un finanšu tirgus spēcīga satricinājuma apstākļos varētu arī īslaicīgi izsīkt. ECB saprot, ka Komisija šeit nav iekļāvusi iesaistīto dalībvalstu pienākumu nodrošināt piekļuvi publiskā sektora naudas līdzekļiem tādēļ, ka tas varētu skart dalībvalstu suverenitāti nodokļu jomā, bet šāds aizskārums uz ierosinātās regulas tiesiskā pamata nav pieļaujams. Ņemot to vērā, ECB uzskata, ka būtu svarīgi, ka iesaistītās dalībvalstis nodrošina kopēju un stabilu publiskā sektora finansiālo atbalstu, kas būtu pieejams līdz ar ierosinātās regulas stāšanos spēkā⁽⁴¹⁾.

⁽³⁸⁾ Sk. 19. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽³⁹⁾ Pieejami Eiropas Savienības Padomes internetvietnē (www.consilium.europa.eu).

⁽⁴⁰⁾ ECB norāda, ka šajā ziņā atbilstoši monetārās finansēšanas aizliegumam centrālā banka nevar finansēt noregulējuma fondu. Sk., piemēram, ECB 2013. gada Konverģences ziņojums, 28. lpp.

⁽⁴¹⁾ Sk. 20. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

Šis publiskā sektora finansiālais atbalsts varētu ietvert kredītlīniju, caur kuru VNM būtu pieejami iesaistīto dalībvalstu kopēji fiskālie resursi. Lai ievērotu nodokļu neitralitātes principu, tad, ja kredītlīnija tiktu aktivizēta, tā būtu pilnā apmērā atkal jāizlīdzina. Būtu svarīgi uzmanīgi pielāgot laika diapazonu, kurā notiktu šo naudas līdzekļu atgūšana no finanšu sektora, lai izvairītos no tā, ka nodevas ir pārāk procikliskas. Šāda kredītlīnijas izmantošanas kārtība pilnīgi atbilstu Eiropadomes 2012. gada decembra secinājumiem⁽⁴²⁾ un līdzīgiem noregulējuma režīmiem citās valstīs, piemēram, attiecībā uz ASV Finanšu ministrijas kredītlīniju federālajai noguldījumu apdrošināšanas sabiedrībai *Federal Deposit Insurance Corporation*.

2.9. Kopsakars ar valsts atbalsta regulējumu

ECB ņem vērā, ka ierosinātajā regulā ir paredzēts nodrošināt, ka tiek saglabāta Komisijas kompetence valsts atbalsta jomā visās noregulējuma lietās, kas saistītas ar atbalstu, kas kvalificējams kā valsts atbalsts. Tas tiks sasniegts, paralēli noregulējuma procedūrai īstenojot valsts atbalsta procedūru⁽⁴³⁾. Tomēr ierosinātajā regulā ir arī paredzēts, ka lietās, kurās runa ir par atbalstu no VBNF, pēc analogijas un paralēli noregulējuma procedūrai piemēro valsts atbalsta kontroles noteikumus⁽⁴⁴⁾.

ECB atzīst, ka valsts atbalsta regulējums ir būtisks, lai banku noregulējuma kontekstā noteiktu visai Savienībai kopējus valsts publiskā sektora atbalsta parametrus. Tomēr ECB uzskata, ka būtu rūpīgi jāizvērtē valsts atbalsta kontroles noteikumu piemērošanas ietekme uz VNM īstenotajām noregulējuma procedūrām. Tiklīdz VNM būs pilnā apmērā uzsākusi darbību, noregulējuma lēmumi tiks pieņemti Savienības mērogā, tādējādi saglabājot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un novēršot vienotā tirgus izkropļošanu⁽⁴⁵⁾. Ņemot to vērā, valsts atbalsta procedūras ietvaros paralēli veiktajai novērtēšanai nebūtu jāaizkavē, jādublē vai jātraucē noregulējuma procedūra. Noregulējuma procedūras ietvaros var sasniegt mērķi – saglabāt iekšējo tirgu un novērst izkropļojumus konkurencē starp iesaistītajām dalībvalstīm un neiesaistītajām dalībvalstīm. Konkrēti, var paredzēt, ka notiks valsts atbalsta aspektu integrēšana noregulējuma procedūrā, ņemot vērā, ka Komisija ir pilnvarota pieņemt galīgo lēmumu. Katrā ziņā ierosinātās regulas piemērošanai būtu jānodrošina, ka valsts atbalsta kontroles rezultātā nedz tiek lieki kavēta procedūra, nedz tiek traucēta noregulējuma mērķu sasniegšana, it īpaši, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt finanšu stabilitāti⁽⁴⁶⁾. Skaidrības un tiesiskās noteiktības dēļ būtu lietderīgi, ja Komisija ierosinātajā regulā skaidri konkretizētu, kuras valsts atbalsta regulējuma normas un kura procedūra tiks piemērota pēc analogijas, un, ja nepieciešams, papildus izskaidrotu to piemērošanas detaļas, izmantojot piemērotus līdzekļus.

Visbeidzot, nākotnē varētu būt nepieciešams veikt papildu vērtējumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pēc analogijas un par mijiedarbību starp valsts atbalsta apsvērumiem un finanšu stabilitātes apsvērumiem noregulējuma kontekstā⁽⁴⁷⁾.

2.10. Noregulējuma lēmumu izskatīšana tiesā

Ierosinātā regula neietver nevienu normu par noregulējuma lēmumu izskatīšanu tiesā un ar to saistītiem jautājumiem. ECB saprot, ka a) gan Noregulējuma valdes / Komisijas lēmumi par noregulējumu⁽⁴⁸⁾ un Komisijas lēmumi attiecībā uz atbilstību valsts atbalsta noteikumiem, no vienas puses,

⁽⁴²⁾ Eiropadomes 2012. gada 13. un 14. decembra secinājumos ir teikts: "(..) Vienotais noregulējuma mehānisms būtu jābalsta uz iemaksām no pašas finanšu nozares, un tam vajadzētu ietvert atbilstošus un efektīvus kopīgus atbalsta pasākumus. Šiem atbalsta pasākumiem vidējā termiņā vajadzētu būt nodokļu ziņā neitrāliem, nodrošinot, ka publiskā sektora palīdzība tiek izlīdzināta finanšu nozarei uzliktām *ex post* nodevām." ECB apzinās, ka pati ierosinātā regula nav pietiekama, lai izveidotu šādu kredītlīniju, tādēļ tā paļaujas uz Noregulējuma valdes priekšlikumu aktīvi meklēt šādas iespējas, ar nosacījumu, ka ir izveidoti finanšu mehānismi, ar kuru palīdzību iespējams izmantot šādu kredītlīniju.

⁽⁴³⁾ Sk. ierosinātās regulas paskaidrojuma raksta 4.1.3. punktu (turpmāk tekstā – "paskaidrojuma raksts") un ierosinātās regulas 16. panta 8. punkta pēdējo teikumu.

⁽⁴⁴⁾ Sk. ierosinātās regulas 16. panta 10. punktu un paskaidrojuma raksta 1.2. punktu.

⁽⁴⁵⁾ Konkrēti, sk. ierosinātās regulas preambulas 7., 9. un 13. apsvērumu.

⁽⁴⁶⁾ Sk. 6. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽⁴⁷⁾ Sk. 21. priekšlikumu par izmaiņām projekta tekstā.

⁽⁴⁸⁾ Sk. ierosinātās regulas 16. pantu kopsakarā ar 78. pantu par Noregulējuma valdes ārpuslīgumisko atbildību.

un b) valsts noregulējuma iestāžu īstenotas noregulējuma darbības saistībā ar noregulējuma shēmas īstenošanu atbilstoši šiem lēmumiem un valsts atbalsta noteikumiem, no otras puses, joprojām būtu pakļauti izskatīšanai Eiropas Savienības Tiesā vai attiecīgi valstu tiesās. ECB ņem vērā, ka Līgumā un ierosinātajā regulā paredzēto, Tiesā izmantojamo tiesību aizsardzības līdzekļu un iesaistīto dalībvalstu tiesību aktos paredzēto, valstu tiesās izmantojamo tiesību aizsardzības līdzekļu kombinācijai būtu jāgarantē fiziskām un juridiskām personām, kuras skar VNM lēmumi, tiesības uz pienācīgu lietas izskatīšanu tiesā.

Juridiskas skaidrības dēļ būtu lietderīgi regulā konkretizēt, ka tajā netiek ierobežota valstu tiesu kompetence izskatīt lietas par valsts noregulējuma iestāžu un citu kompetento iestāžu darbību vai bezdarbību, izpildot Noregulējuma valdes lēmumus, kas saskaņā ar 16. pantu pieņemti noregulējuma procedūras ietvaros. Turklāt varētu apsvērt, vai būtu jāievieš normas, kas liedz vai vismaz ierobežo iespējas atcelt Noregulējuma valdes lēmumus, it īpaši attiecībā lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar ierosinātās regulas 26. panta 2. punktu atbilstoši BSND normām par pārsūdzības tiesībām un citu darbību izslēgšanu. Attiecīgās normas būtu rūpīgi jālīdzsvaro, lai nodrošinātu atbilstību ES Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā ietvertajām garantijām attiecībā uz īpašuma tiesībām.

Visbeidzot, lai palielinātu pārskatāmību attiecībā uz VNM ietvaros pieejamiem tiesību aizsardzības līdzekļiem (izskatīšanu tiesā), būtu vēlams izklāstīt, kāds ir to personu tiesību uz izskatīšanu tiesā apjoms un saturs, kuras skar VNM ietvaros veikti noregulējuma pasākumi, konkretizējot, piemēram, ka, tiesā izskatot valsts noregulējuma iestāžu darbību vai bezdarbību, ir nepieciešams pilnīgi ņemt vērā, ka saskaņā ar ierosinātās regulas 16. panta 8. punktu valsts iestādēm ir pienākums veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Noregulējuma valdes lēmumus, un ka Noregulējuma valdes lēmumus var pārsūdzēt Eiropas Savienības Tiesā. To varētu izklāstīt ierosinātās regulas paskaidrojuma rakstā vai atsevišķā dokumentā.

2.11. Terminoloģija

ECB atzinīgi vērtē Komisijas nolūku nodrošināt, ka ierosinātā regula atbilst topošajai BSND, un to, ka tiek ievērota vispārēja konsekvence, citstarp definīciju lietojumā. Būtu jāpārņem BSND ietvaros lietotie terminu skaidrojumi, ja vien nepastāv objektīvi iemesli, lai ierosinātajā regulā no tām daļēji atkāptos vai atteiktos pavisam⁽⁴⁹⁾. Šajā ziņā ierosinātās regulas atsaucēs uz uzraudzības iestādi būtu jāizmanto konsekventa pieeja, piemēram, atsaucoties uz "kompetento iestādi", vienlaikus paskaidrojot, ka šis termins ietver arī ECB (uzraudzības iestādes statusā) un valsts uzraudzības iestādes.

2.12. Ciešā sadarbībā iesaistītās dalībvalstis

ECB rekomendē ierosināto regulu papildināt ar normu par vēl nenoslēgtām noregulējuma procedūrām – gadījumam, ja dalībvalsts, kas izveidojusi ciešu sadarbību⁽⁵⁰⁾ (līdz ar ko automātiski uz to attiecas ierosinātā regula), šo sadarbību tomēr izbeigtu.

Frankfurtē pie Mainas, 2013. gada 6. novembrī

ECB prezidents

Mario DRAGHI

⁽⁴⁹⁾ Sk., piemēram, ierosinātās regulas 3. panta 13. punktu, kurā ietverts termina "grupa" skaidrojums. Tas atšķiras no šā termina definīcijas, kas izklāstīta 2013. gada 27. jūnija dokumenta *General Approach on the draft directive establishing a framework for the recovery and resolution of failing banks* 2. panta 4. punktā.

⁽⁵⁰⁾ Definēta VUM regulā.

PIELIKUMS

Redakcionāli priekšlikumi

Komisijas ierosinātais teksts	ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾
-------------------------------	---

1. grozījums

Preambulas 43. apsvērumš

<p>“(43) Noguldītājiem, kuri tur noguldījumus, kas ir garantēti saskaņā ar noguldījumu garantiju sistēmu, nevajadzētu piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu. Tomēr noguldījumu garantiju sistēma veicina neregulēšanas procesa finansēšanu tāda mērā, kādā būtu bijis jāatlīdzina zaudējumi noguldītājiem. Iekšējās rekapitalizācijas pilnvaru īstenošana nodrošinātu to, ka noguldītājiem joprojām būtu piekļuve saviem noguldījumiem – tas ir galvenais iemesls, kāpēc ir izveidotas noguldījumu garantiju sistēmas. Ja šādos gadījumos šo sistēmu iesaistīšana netiktu nodrošināta, tas radītu nepamatotas priekšrocības attiecībā pret pārējiem kreditoriem, kas būtu pakļauti neregulējuma iestādes pilnvaru īstenošanai.”</p>	<p>“(43) Noguldītājiem, kuri tur noguldījumus, kas ir garantēti saskaņā ar noguldījumu garantiju sistēmu, nevajadzētu piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu. Tomēr noguldījumu garantiju sistēma veicina neregulēšanas procesa finansēšanu tāda mērā, kādā būtu bijis jāatlīdzina zaudējumi noguldītājiem. Iekšējās rekapitalizācijas pilnvaru īstenošana nodrošinātu to, ka noguldītājiem joprojām būtu piekļuve saviem noguldījumiem – tas ir galvenais iemesls, kāpēc ir izveidotas noguldījumu garantiju sistēmas. Ja šādos gadījumos šo sistēmu iesaistīšana netiktu nodrošināta, tas radītu nepamatotas priekšrocības attiecībā pret pārējiem kreditoriem, kas būtu pakļauti neregulējuma iestādes pilnvaru īstenošanai.”</p>
---	---

Paskaidrojums

Tā kā apdrošināto noguldītāju prasījumiem ir augstāka prioritāte nekā visiem pārējiem kreditoriem un tā kā NGS ir pakārtota šai prioritātei, visi pārējie kreditori cietīs zaudējumus vēl pirms NGS maksājumu pieprasīšanas. Tādēļ NGS iekšējā rekapitalizācija neietekmē šo zemākas prioritātes kreditoru prasījumu statusu; tās neesamība nav uzskatāma par “netaisnīgu priekšrocību”.

2. grozījums

3. panta 1. punkts (Definīcijas)

<p>“1) ‘valsts kompetentā iestāde’ ir jebkura valsts kompetentā iestāde, kā definēts Padomes Regulas (ES) Nr. [] [ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību] 2. panta 2. punktā;”</p>	<p>“1) ‘valsts kompetentā iestāde’ ir jebkura valsts kompetentā iestāde, kā definēts Padomes Regulas (ES) Nr. [] [ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību] 2. panta 2. punktā; ko iesaistītā dalībvalsts norīkojusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenātajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES;</p> <p>‘[...] kompetentā iestāde’ ir valsts kompetentā iestāde un ECB (īstenojot uzdevumus, kas tai uzticēti Padomes Regulā (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību;”</p>
---	--

Paskaidrojums

Grozījuma nolūks ir paskaidrot, ka saskaņā ar VUM regulas 9. pantu arī ECB ir uzskatāma par kompetento iestādi.

Atbilstoši tam būs jāveic izmaiņas ierosinātās regulas 8. panta 1. un 5. punktā, 10. panta 1. punktā, 11. panta 1., 4. un 5. punktā, 18. panta 1. punktā un 41. panta 7. punktā.

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾**3. grozījums**

8. panta 1. un 8. punkts (Noregulējamības novērtējums)

“1. Sagatavojot noregulējuma plānus saskaņā ar 7. pantu, Valde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, ieskaitot ECB, un noregulējuma iestādēm neiesaistītājās dalībvalstīs, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl būtiski attiecībā uz nozīmīgo filiāli, veic novērtējumu par to, kādā mērā iestādes un grupas ir noregulējamas, neparedzot ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem papildus fonda izmantošanai, kas izveidots saskaņā ar 64. pantu.”

(..)

8. Ja attiecīgās vienības vai mātesuzņēmuma ierosinātie pasākumi efektīvi nenovērš šķēršļus noregulējamībai, Valde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi un – vajadzības gadījumā – makroprudenciālās uzraudzības iestādi pieņem lēmumu, kurā norāda, ka ierosinātie pasākumi efektīvi nenovērš šķēršļus noregulējamībai, un liek valsts noregulējuma iestādēm pieprasīt iestādei, mātesuzņēmumam vai jebkuram attiecīgās grupas meitasuzņēmumam veikt 9. punktā minētos pasākumus, balstoties uz šādiem kritērijiem: (..)”

“1. Sagatavojot noregulējuma plānus saskaņā ar 7. pantu, Valde ~~pēc apspriešanās~~ **sadarbībā** ar kompetento iestādi, ieskaitot ECB, un noregulējuma iestādēm neiesaistītājās dalībvalstīs, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl būtiski attiecībā uz nozīmīgo filiāli, veic novērtējumu par to, kādā mērā iestādes un grupas ir noregulējamas, neparedzot: **a)** ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem ~~papildus~~ **un b)** fonda izmantošanai, kas izveidots saskaņā ar 64. pantu.”

(..)

8. Ja attiecīgās vienības vai mātesuzņēmuma ierosinātie pasākumi efektīvi nenovērš šķēršļus noregulējamībai, Valde ~~pēc apspriešanās~~ **sadarbībā** ar kompetento iestādi un – vajadzības gadījumā – makroprudenciālās uzraudzības iestādi pieņem lēmumu, kurā norāda, ka ierosinātie pasākumi efektīvi nenovērš šķēršļus noregulējamībai, un liek valsts noregulējuma iestādēm pieprasīt iestādei, mātesuzņēmumam vai jebkuram attiecīgās grupas meitasuzņēmumam veikt 9. punktā minētos pasākumus, balstoties uz šādiem kritērijiem: (..)”

Paskaidrojums

Atbilstoši ierosinātās regulas 7. panta 7. punktā izklāstītajai noregulējuma plānošanai noregulējamības novērtējums būtu jāveic un norādījumi par koriģējošiem pasākumiem būtu jāsniedz **sadarbībā** ar kompetento iestādi, jo tas attiecas uz situāciju, kurā banka vēl netiek noregulēta un veic “parasto komercdarbību” un līdz ar to tās darbību kontrolē kompetentā iestāde.

Noregulējamība ir jānovērtē, balstoties uz attiecīgās finanšu iestādes vai grupas parametriem un nepieņemot, ka tiks izmantoti VBNF naudas līdzekļi. Ja pieņemtu, ka fonds sniegs finansiālu atbalstu, finanšu iestādei/grupai būtu iespējams veikt savu komercdarbību [potenciāli] uz visas banku nozares rēķina – pie tās vērsīsies, lai segtu noregulējuma izmaksas. Tomēr fonds papildu finansiālo atbalstu sniedz vienīgi tad, ja noregulējuma finansējums caur akcionāriem un kreditoriem ir nepietiekams. Noregulējamības novērtējumā ir jāatspoguļo vispārīgais princips, ka noregulējuma gadījumā zaudējumus vispirms absorbē atsevišķas finanšu iestādes vai grupas akcionāri un kreditori. Pretējā gadījumā pieeja fonda līdzekļiem tiktu uzskatīta par pašaprotamu, kas nesniedz pareizu motivāciju finanšu iestādi vai grupu struktūrēt tādējādi, lai to noregulējumam būtu pietiekami pašu līdzekļi.

Atbilstoši FSP dokumentam “Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” (“Finanšu iestāžu noregulējuma režīma iedarbīguma galvenās iezīmes”) finanšu iestādes vai grupas novērtējumā ir jākonstatē, vai noregulējamība ir pietiekama, lai nodrošinātu, ka praksē būs iespējams īstenot noregulējumu. Šā novērtējuma nolūks ir noskaidrot, vai ir iespējams finanšu iestādes vai grupas noregulējums, neizraisot sistēmiskas sekas, un vai ir nepieciešams veikt darbības, lai uzlabotu noregulējamību. Tas būtu jā dara ar visu nepieciešamo stingrību.

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas (1)

4. grozījums

10. pants (Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām)

“1. Valde, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, tai skaitā ECB, nosaka minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas iestādēm un mātesuzņēmumiem ir jāuztur, kā minēts 2. punktā, kam var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras.”

“1. Valde, ~~apspriežoties~~ **sadarbībā** ar kompetentajām iestādēm, tai skaitā ECB, nosaka minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas iestādēm un mātesuzņēmumiem ir jāuztur, kā minēts 2. punktā, kam var piemērot norakstīšanas un konversijas pilnvaras.”

Paskaidrojums

ECB uzskata, ka MPAS ir viens no galvenajiem elementiem, kas nodrošina noregulējamību un pietiekamu spēju absorbēt zaudējumus. Šajā ziņā būtu jāpalielina kompetentās iestādes nozīme MPAS noteikšanā, ņemot vērā, ka šāda noteikšana var tieši ietekmēt bankas komercdarbības nepārtrauktību un tādējādi ir nozīmīga kompetentajai iestādei. Tādēļ būtu jāparedz, ka Valde “sadarbībā” ar kompetento iestādi nosaka MPAS.

5. grozījums

11. panta 4. punkts (Agrīna intervence)

“4. Ja ECB vai iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes plāno iestādei vai grupai piemērot papildu pasākumu, pamatojoties uz Padomes Regulas (ES) Nr. [] [ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību] 13.b pantu vai pamatojoties uz Direktīvas [] 23. vai 24. pantu, vai pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 104. pantu, pirms iestāde vai grupa ir pilnībā izpildījusi pirmo pasākumu, kas paziņots Valdei, tās konsultējas ar Valdi pirms šāda papildu pasākuma piemērošanas attiecīgajai iestādei vai grupai.”

“4. Ja ECB, **pamatojoties uz Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 16. pantu** vai iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes plāno **finanšu** iestādei vai grupai piemērot papildu pasākumu, ~~pamatojoties uz Padomes Regulas (ES) Nr. [] [ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību] 13.b pantu~~ vai pamatojoties uz Direktīvas [..] 23. vai 24. pantu vai pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 104. pantu, pirms **finanšu** iestāde vai grupa ir pilnībā izpildījusi pirmo pasākumu, kas paziņots Valdei, tās konsultējas ar **informē** Valdi, ~~pirms ja~~ šāds papildu pasākums tiek piemērots attiecīgajai **finanšu** iestādei vai grupai.”

Paskaidrojums

VUM regulas 13.b pantā (kļūst par 16. pantu) ir noteiktas tikai ECB pilnvaras. Šā grozījuma nolūks ir paskaidrot, ka saskaņā ar VUM regulas 16. pantu var rīkoties vienīgi ECB. Citos gadījumos nav nepieciešams tiešā tekstā atsaukties uz ECB (attiecībā uz ierosinātās regulas termina “kompetentās iestādes” definīciju); sk. 2. grozījumu.

Uzraudzības iestādei ir atbildība par agrīnās intervences pilnvarām.

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas (1)

6. grozījums

16. pants (Noregulējuma procedūra)

“1. Ja ECB vai valsts noregulējuma iestāde novērtē, ka attiecībā uz 2. pantā minētu vienību ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 2. punkta a) un b) apakšpunktā, tā nekavējoties minēto novērtējumu paziņo Komisijai un Valdei.

2. Saņemot paziņojumu, pamatojoties uz 1. punktu, vai pēc savas iniciatīvas Valde novērtē, vai ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) vienība ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga;
- b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda alternatīva privātā sektora vai uzraudzītāja darbība (tostarp agrinās intervences pasākumi vai kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 14. pantu), kas īstenota attiecībā uz vienību, novērstu tās maksātspēju saprātīgā termiņā;
- c) noregulējuma darbība ir vajadzīga vispārības interesēs atbilstīgi 4. punktam.

3. Piemērojot šā panta 2. punkta a) apakšpunktu, tiek uzskatīts, ka vienība ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga, ja uz to attiecas vismaz viens no šiem nosacījumiem:

- a) vienība pārkāpj prasības atļaujas spēkā esības saglabāšanai vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā nākotnē pārkāps prasības atļaujas spēkā esības saglabāšanai tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes lēmumu atsaukt atļauju, tostarp, bet ne tikai tāpēc, ka iestādei ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss tās pašu kapitāls vai būtiska tā daļa;

(..)

“1. Ja ECB vai valsts noregulējuma kompetentā iestāde novērtē, ka:

- a) vienība ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga; un
- b) ņemot vērā laika grafiku un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda alternatīva privātā sektora pasākumi vai uzraudzības darbība (tostarp agrinās intervences pasākumi), kas īstenota attiecībā uz vienību, saprātīgā termiņā novērstu tās maksātspēju, attiecībā uz 2. pantā minētu vienību ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 2. punkta a) un b) apakšpunktā, tā nekavējoties minēto novērtējumu paziņo Komisijai un Valdei. Valdei ir tiesības pieprasīt šādu novērtējumu.

2. Saņemot paziņojumu, pamatojoties uz 1. punktu, vai pēc savas iniciatīvas Valde **apsprēdusies ar kompetento iestādi** novērtē, vai ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) vienība ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga un
- b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda alternatīva privātā sektora **risinājums** vai uzraudzītāja darbība (tostarp agrinās intervences pasākumi vai kapitāla instrumentu norakstīšana vai konversija saskaņā ar 14. pantu), kas īstenots attiecībā uz vienību, saprātīgā termiņā novērstu tās maksātspēju;
- e) visas sabiedrības interesēs ir nepieciešams veikt 4. punktā paredzētās noregulējuma darbības.

3. Piemērojot šā panta ~~2.~~**1.** punkta a) **apakšpunktu**, tiek uzskatīts, ka vienība ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga, ja uz to attiecas vismaz viens no šiem nosacījumiem:

- a) vienība pārkāpj prasības atļaujas spēkā esības saglabāšanai, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā nākotnē pārkāps prasības atļaujas spēkā esības saglabāšanai tā, ka tas attaisnotu ECB vai **kompetentās iestādes** lēmumu atsaukt atļauju, tostarp, bet ne tikai tāpēc, ka iestādei ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss tās pašu kapitāls vai būtiska tā daļa;

(..)

d) 16. panta 1. punktā minētais novērtējums.

(..)

Komisijas ierosinātais teksts	ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾
<p>6. Ņemot vērā lietas steidzamību, Komisija pēc savas iniciatīvas vai ņemot vērā 1. punktā minēto paziņojumu, ja tāds sniegts, vai Valdes ieteikumu, kas minēts 5. punktā, izlemj, vai ir veicams vienības noregulējums un noregulējuma instrumentu satvaru, kas piemērojams attiecīgajai vienībai, un par fonda izmantošanu noregulējuma darbības atbalstam. Komisija pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu veikt vienības noregulējumu, ja ir izpildīti visi 2. punktā minētie nosacījumi.</p> <p>(..)</p> <p>8. Ievērojot Komisijas lēmumā noteikto kārtību, Valde lemj par 20. pantā minēto noregulējuma shēmu un nodrošina, ka valsts noregulējuma iestādes veic nepieciešamās darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Valdes lēmums ir adresēts attiecīgajām valsts noregulējuma iestādēm, un tajā ir iekļauti norādījumi šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Valdes lēmumu saskaņā ar 26. pantu, īstenojot Direktīvā [] paredzētās noregulējuma pilnvaras, jo īpaši tās, kas paredzētas Direktīvas [] 56. līdz 64. pantā. Ja ir konstatējams valsts atbalsts, Valde var pieņemt lēmumu tikai pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi lēmumu par valsts atbalstu.</p>	<p>6. Ņemot vērā lietas steidzamību, Komisija pēc savas iniciatīvas vai, ņemot vērā 1. punktā minēto paziņojumu, ja tāds sniegts, vai un Valdes ieteikumu, kas minēts 5. punktā, izlemj, vai ir veicams vienības noregulējums un noregulējuma instrumentu satvaru, kas piemērojams attiecīgajai vienībai, un par fonda izmantošanu noregulējuma darbības atbalstam. Komisija pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu veikt vienības noregulējumu, ja ir izpildīti visi 2. punktā minētie nosacījumi. Ja Valdes ieteikuma nav, Komisija pēc savas iniciatīvas var arī izlemt par vienības noregulējuma sākšanu, ja kompetentā iestāde ir novērtējusi, ka ir ievēroti 1. punktā minētie nosacījumi.</p> <p>(..)</p> <p>8. Ievērojot Komisijas lēmumā noteikto kārtību, Valde lemj par 20. pantā minēto noregulējuma shēmu un nodrošina, ka valsts noregulējuma iestādes veic nepieciešamās darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Valdes lēmums ir adresēts attiecīgajām valsts noregulējuma iestādēm, un tajā ir iekļauti norādījumi šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Valdes lēmumu saskaņā ar 26. pantu, īstenojot Direktīvā [] paredzētās noregulējuma pilnvaras, jo īpaši tās, kas paredzētas Direktīvas [] 56. līdz 64. pantā. Ja ir konstatējams valsts atbalsts, Valde rīkojas atbilstoši Komisijas lēmumam par šādu valsts atbalstu. Tomēr, ja šāds lēmums par valsts atbalstu nav pieņemts, tas neliedz nekavējoši veikt noregulējuma darbības, pamatojoties uz Valdes lēmumu.</p>

Paskaidrojums

Lai panāktu skaidru atbildības sadalījumu nekavējošas un efektīvas noregulējuma darbības interesēs, uzraudzības iestādei būtu jāuzņemas visa atbildība par konstatējumu, vai banka "ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga". Šim uzraudzības novērtējumam būtu jābūt nepieciešamam priekšnosacījumam, lai sāktu noregulējumu. Tādējādi VUM ietvaros ECB būtu jābūt vienīgajai kompetentajai iestādei, kas izlemj, vai finanšu iestāde, kuras tiešu uzraudzību tā veic, ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga, savukārt valsts kompetentajām iestādēm šādai kompetencei būtu jābūt attiecībā uz to uzraudzītajām finanšu iestādēm.

Lai nodrošinātu pienācīgu kontroli un pārraudzību, Noregulējuma valdei un Komisijai būtu jābūt iespējai jebkurā laikā bankas maksātspējas vai sagaidāmas maksātspējas gadījumā lūgt, lai uzraudzības iestāde (ECB vai valsts kompetentā iestāde) veiktu novērtējumu. Tas novērstu uzraudzības darbību nepietiekamību apstākļos, kad noregulējuma iestāde uzskata, ka ir nepieciešams rīkoties.

Ir būtiski svarīgi, ka noregulējuma darbības var tikt uzsāktas nekavējoši. Tādēļ lēmumiem valsts atbalsta jomā nevajadzētu traucēt un kavēt noregulējuma darbības. Grozījuma attiecībā uz 16. panta 5. punkta d) apakšpunkta jauno redakciju nolūks ir nodrošināt, ka Komisijas rīcībā ir visa nozīmīgā informācija, tostarp ECB vai valsts kompetentās iestādes novērtējums par banku, kas ir maksātspējīga vai, domājams, kļūs maksātspējīga.

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas (1)

7. grozījums

17. pants (Vērtēšana)

<p>(..)</p> <p>4. Vērtēšanas mērķis ir novērtēt tādas 2. pantā minētās vienības aktīvu un saistību vērtību, kas ir maksātnespējīga vai kas, domājams, kļūs maksātnespējīga.</p> <p>(..)</p> <p>6. Attiecīgajā gadījumā vērtēšanu balsta uz piesardzīgiem pieņēmumiem, tai skaitā attiecībā uz saistību neizpildes rādītājiem un zaudējumu apmēru. Vērtējumā netiek paredzēts, ka 2. pantā minētajai vienībai nākotnē no publiskā sektora līdzekļiem varētu tikt sniegts ārkārtas finansiālais atbalsts no brīža, kad veic noregulējuma darbības vai kad īsteno pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus. Turklāt vērtējumā ņem vērā to, ka tad, ja tiek piemērots jebkāds noregulējuma instruments:</p> <p>a) Valde var saņemt atlīdzību no noregulējamās iestādes par saprātīgiem izdevumiem, kas tai attiecīgi radušies;</p> <p>b) fonds saskaņā ar 71. pantu var iekasēt procentu maksājumus vai maksu attiecībā uz aizdevumiem vai garantijām, kas sniegti attiecīgajai noregulējamai iestādei.</p> <p>(..)</p> <p>18. Šā panta 16. punktā minētajā vērtēšanā:</p> <p>a) tiek pieņemts, ka noregulējamā vienība, kas minēta 2. pantā, kuras sakarā izdarīta daļēja pārvešana, norakstīšana vai konvertācija, būtu tikusi iekļauta parastajā maksātnespējas procedūrā tieši pirms noregulējuma darbības;</p> <p>b) tiek pieņemts, ka tiesību, aktīvu vai saistību daļēja pārvešana vai norakstīšana, vai konvertācija nav tikušas veiktas;</p> <p>c) netiek ņemts vērā nekāds publiskā sektora ārkārtas atbalsts noregulējamai vienībai, kas minēta 2. pantā.”</p>	<p>(..)</p> <p>4. Vērtēšanas mērķis ir novērtēt tādas 2. pantā minētās vienības aktīvu un saistību vērtību, kas ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, neatkarīgi no publiskā sektora ārkārtas atbalsta un fonda atbalsta iespējamās ietekmes.</p> <p>(..)</p> <p>6. Attiecīgā gadījumā vērtēšanu balsta uz piesardzīgiem pieņēmumiem, tostarp par saistību neizpildes rādītājiem un zaudējumu apmēru. Vērtējumā netiek paredzēts ņemts vērā, ka 2. pantā minētajai vienībai tiek vai nākotnē no publiskā sektora līdzekļiem varētu tikt sniegts ārkārtas finansiālais atbalsts, un netiek pieņemts, ka saistībā ar noregulējuma darbībām tiek saņemts atbalsts no fonda no brīža, kad veic noregulējuma darbības vai kad īsteno pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus. Turklāt vērtējumā ņem vērā to, ka tad, ja tiek piemērots jebkāds noregulējuma instruments:</p> <p>a) Valde var saņemt atlīdzību no noregulējamās iestādes par saprātīgiem izdevumiem, kas tai attiecīgi radušies;</p> <p>b) fonds saskaņā ar 71. pantu var iekasēt procentu maksājumus vai maksu attiecībā uz aizdevumiem vai garantijām, kas sniegti attiecīgajai noregulējamai iestādei.</p> <p>(..)</p> <p>18. Šā panta 16. punktā minētajā vērtēšanā:</p> <p>a) tiek pieņemts, ka noregulējamā vienība, kas minēta 2. pantā, kuras sakarā izdarīta daļēja pārvešana, norakstīšana vai konversija, būtu tikusi iekļauta parastajā maksātnespējas procedūrā tieši pirms noregulējuma darbības;</p> <p>b) tiek pieņemts, ka tiesību, aktīvu vai saistību daļēja pārvešana, norakstīšana un konversija nav tikusi veikta;</p> <p>c) netiek ņemts vērā nekāds faktisks vai eventuāls publiskā sektora ārkārtas atbalsts noregulējamai vienībai, kas minēta 2. pantā.”</p>
--	--

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Ir svarīgi, ka vērtēšanā tiek konstatēta aktīvu un saistību vērtība neatkarīgi no jebkāda pašlaik vai nākotnē piešķirta ārkārtas atbalsta no publiskā sektora un noregulējuma fonda atbalsta pasākumiem. Iemesls: šāds atbalsts tiek piešķirts tādēļ, ka runa ir par visas sabiedrības interesēm (it īpaši finanšu stabilitātes nodrošināšanu), nevis lai tieši vai netieši sniegtu labumu akcionāriem un kreditoriem. Tādēļ, lai konstatētu patieso vērtību, būtu nepieciešams neitralizēt šo ārējo faktoru ietekmi.

8. grozījums

18. pants (Kapitāla instrumentu norakstīšana vai konversija)

1. ECB, kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde, ko dalībvalsts norīkojusi saskaņā ar Direktīvas [] 51. panta 1. punkta ba) un bb) apakšpunktu un 54. pantu, informē Valdi par to, vai tās uzskata, ka ir izpildīti šādi nosacījumi attiecībā uz vienību, kas minēta 2. pantā, vai grupu, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī:

- a) vienība vairs nebūs dzīvotspējīga, ja vien kapitāla instrumenti netiks norakstīti vai konvertēti kapitālā;
- b) vienībai ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot apstākļos, kas minēti 16. panta 3. punkta d) apakšpunkta iii) punktā.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos uzskatāms, ka vienība, kas minēta 2. pantā, vai grupa vairs nav dzīvotspējīga tikai, ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:

- a) vienība vai grupa ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga;
- b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīva privātā sektora vai uzraudzītāja darbība (tai skaitā agrīnās intervences pasākumi), kas nav kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija, atsevišķi vai kopā ar noregulējuma darbību, novērstu vienības vai grupas maksātnespēju saprātīgā termiņā.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka vienība ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja piepildās viens vai vairāki 16. panta 3. apakšpunktā minētie apstākļi.

~~1. ECB, Kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde, ko dalībvalsts norīkojusi saskaņā ar Direktīvas [] 51. panta 1. punkta ba) un bb) apakšpunktu un 54. pantu, informē Valdi par to, vai tās uzskata, ka ir izpildīti šādi nosacījumi attiecībā uz vienību, kas minēta 2. pantā, vai grupu, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī:~~

- a) vienība vairs nebūs funkcionētspējīga, ja vien kapitāla instrumenti netiks norakstīti vai konvertēti kapitālā;
- b) vienībai vai grupai ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora, izņemot apstākļos, kas minēti 16. panta 3. punkta d) apakšpunkta iii) punktā.

Valdei ir tiesības lūgt veikt šādu novērtējumu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos uzskatāms, ka vienība, kas minēta 2. pantā, vai grupa vairs nav funkcionētspējīga vienīgi tad, ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:

- a) vienība vai grupa ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga;
- b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīva privātā sektora vai uzraudzītāja darbība (tai skaitā agrīnās intervences pasākumi), kas nav kapitāla instrumentu norakstīšana vai konversija, atsevišķi vai kopā ar noregulējuma darbību, saprātīgā termiņā novērstu vienības vai grupas maksātnespēju.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka vienība ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja piepildās viens vai vairāki 16. panta 3. apakšpunktā minētie apstākļi.

Komisijas ierosinātais teksts	ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾
<p>4. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka grupa ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja grupa neatbilst tās konsolidētām prudenciālām prasībām vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka grupa tuvākajā nākotnē neatbildīs tās konsolidētām prudenciālām prasībām tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes rīcību, tostarp, bet ne tikai tādēļ, ka grupai ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss pašu kapitāls vai būtiska pašu kapitāla daļa.</p> <p>5. Komisija pēc Valdes ieteikuma vai pēc savas iniciatīvas pārliecinās, ka ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi. Komisija nosaka, vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras īsteno atsevišķi vai, ievērojot procedūru saskaņā ar 16. panta 4. līdz 7. punktu, kopā ar noregulējuma darbību.</p> <p>6. Ja Komisija konstatē, ka ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, taču noregulējuma nosacījumi saskaņā ar 16. panta 2. punktu nav izpildīti, Valde pēc Komisija lēmuma liek valsts noregulējuma iestādēm īstenot noregulējuma vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar Direktīvas [] 51. un 52. pantu.</p> <p>(..)</p>	<p>4. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka grupa ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, ja grupa neatbilst tās konsolidētām prudenciālām prasībām vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka grupa tuvākajā nākotnē neatbildīs tās konsolidētām prudenciālām prasībām tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes rīcību, tostarp, bet ne tikai tādēļ, ka grupai ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss pašu kapitāls vai būtiska pašu kapitāla daļa.</p> <p>5. Komisija pēc Valdes ieteikuma un balstoties uz novērtējumu, vai pēc savas iniciatīvas pārliecinās, ka ir izpildīti kas minēts 1. punktā minētie nosacījumi. Komisija nosaka, vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konversijas pilnvaras īsteno atsevišķi vai, ievērojot procedūru saskaņā ar 16. panta 4. līdz 7. punktu, kopā ar noregulējuma darbību.</p> <p>6. Ja Komisija, balstoties uz kompetentās iestādes veikto novērtējumu, konstatē, ka ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, taču noregulējuma nosacījumi saskaņā ar 16. panta 2. punktu nav izpildīti, Valde pēc Komisija lēmuma liek valsts noregulējuma iestādēm īstenot noregulējuma vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar Direktīvas [] 51. un 52. pantu.</p> <p>(..)</p>

Paskaidrojums

Uzraudzības iestāde vislabāk spēj novērtēt, vai vienība vairs nav funkcionētspējīga, ja netiek veikta kapitāla norakstīšana vai konversija, un vai ir nepieciešams ārkārtas atbalsts no publiskā sektora. Ierosinātajā regulā tiek atzīts, ka "ECB, kas ir uzraudzības iestāde VUM ietvaros, ir vislabākajā pozīcijā, lai novērtētu, vai kredītiestāde kļūst maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga un vai ir pamatota iespēja, ka jebkāda privāta sektora vai uzraudzības darbība novērstu tās maksātnespēju samērīgā laikposmā". Regulā būtu skaidri jānosaka, ka atbildīga par šo novērtējumu ir uzraudzības iestāde, un šādam uzraudzības novērtējumam būtu jābūt nepieciešamam priekšnosacījumam, lai veiktu kapitāla instrumentu norakstīšanu vai konversiju. Īpaši jānorāda, ka tas atbilstu topošās BSND 51. panta normai, kurā novērtējums ir atstāts "attiecīgās iestādes" ziņā. Balstoties uz iepriekš izklāstīto, par tādu ir uzskatāma uzraudzības iestāde, t. i., kompetentā iestāde. Turklāt norakstīšana vai konversija var notikt arī ārpus noregulējuma procedūras (sk. 18. panta 6. punktu) un tādējādi pilnīgi "uzraudzības jomas" ietvaros.

Tā kā tiesības lūgt sniegt uzraudzības novērtējumu tiek piešķirtas Valdei, ir skaidrs, ka Valde vienmēr var ierosināt šādu novērtēšanu. Tam būtu jānovērš bezdarbība uzraudzības jomā apstākļos, kad noregulējuma iestāde uzskata par nepieciešamu rīkoties.

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas (1)

9. grozījums

24. pants (Iekšējās rekapitalizācijas instruments)

“1. Iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot jebkuram no šiem mērķiem:

- a) lai rekapitalizētu noregulējuma nosacījumiem atbilstošu vienību, kas minēta 2. pantā, tādā apmērā, kas ir pietiekams, lai atjaunotu tās spēju nodrošināt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2004/39/EK;
- b) lai konvertētu kapitālā vai samazinātu to prasījumu vai parāda instrumentu pamatsummu, kas nodoti pagaidu iestādei ar mērķi nodrošināt minētās pagaidu iestādes kapitālu.”

“1. Iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot jebkuram no šādiem nolūkiem:

- a) lai rekapitalizētu noregulējuma nosacījumiem atbilstošu vienību, kas minēta 2. pantā, tādā apmērā, kas ir pietiekams, lai atjaunotu tās spēju nodrošināt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbību, par kuru **tai ir** izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2004/39/EK;
- b) lai veiktu konversiju uz pašu kapitālu vai samazinātu to prasījumu vai parāda instrumentu pamatsummu, kas nodoti pagaidu iestādei ar mērķi nodrošināt minētās pagaidu iestādes kapitālu;
- c) lai veiktu konversiju uz pašu kapitālu vai samazinātu to prasījumu vai parāda instrumentu pamatsummu, kas nodoti uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai aktīvu nodalīšanas instrumenta ietvaros.”

Paskaidrojums

Iekšējās rekapitalizācijas instrumenta izmantošanu var kombinēt ar jebkuru citu noregulējuma instrumentu. Konsekvences ievērošanas pēc, ja tiek minēts pagaidu bankas (bridge bank) instruments, būtu jāmin arī uzņēmuma pārdošanas instruments un aktīvu nodalīšanas instruments. Tādējādi teksts tiktu saskaņots ar pašreizējā Padomes kompromisa varianta tekstu. Teksts būtu jāpielāgo topošās BSND teksta galīgajai redakcijai.

10. grozījums

27. panta 2. punkts (Sadarbības pienākums)

“2. Veicot savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, Valde, Komisija, ECB un valsts kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas. ECB un valsts kompetentās iestādes sniedz Valdei un Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama tās pienākumu izpildei.”

“2. Veicot savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, Valde, Komisija, ~~ECB un valsts~~ kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas. ~~Tās ECB un valsts kompetentās iestādes viena otrai~~ sniedz Valdei un Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama tās pienākumu izpildei.”

Paskaidrojums

Šā grozījuma nolūks ir uzsvērt, ka ierosinātajā regulā ECB nav uzticēti nedz papildu uzdevumi, nedz papildu atbildība. Īpaši svarīgi ir atsaukties uz “kompetentajām iestādēm”, tostarp ECB (uzraudzības iestādes statusā). Ir svarīgi arī piebilst, ka ECB nav pienākuma apmainīties ar informāciju attiecībā uz tās darbību monetārās politikas jomā. Šis grozījums arī paredz, ka visām noregulējumā iesaistītajām pusēm ir pienākums sniegt visu nepieciešamo informāciju.

Komisijas ierosinātais teksts	ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾
-------------------------------	---

11. grozījums

27. panta 3. punkts (Sadarbības pienākums)

“3. Veicot savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, Valde, Komisija, ECB un valsts kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas noregulējuma plānošanas, agrīnas intervences un noregulējuma posmā saskaņā ar 7. līdz 26. pantu. ECB un valsts kompetentās iestādes sniedz Valdei un Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama to pienākumu izpildei.”

“3. Veicot savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, Valde, Komisija, ECB un valsts kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas noregulējuma plānošanas, agrīnas intervences un noregulējuma posmā saskaņā ar 7. līdz 26. pantu. ~~Tās ECB un valsts kompetentās iestādes~~ **viena otram** sniedz Valdei un Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama to uzdevumu izpildei.”

Paskaidrojums

Sk. 10. grozījumu attiecībā uz ierosinātās regulas 27. panta 2. punktu. Grozījums paredz, ka visām noregulējuma plānošanas, agrīnās intervences un noregulējuma posmā iesaistītajām pusēm ir pienākums sniegt visu nepieciešamo informāciju.

12. grozījums

27. panta 4. punkts (Sadarbības pienākums)

“4. Regulas nolūkos, ja ECB uzaicina Valdes pārstāvi piedalīties ECB Uzraudzības valdē, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. [] [ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību] 19. pantu, Valde ieceļ pārstāvi.”

“4. Šīs regulas vajadzībām, ja ECB uzaicina Valdes pārstāvi **novērotāja statusā** piedalīties ECB Uzraudzības valdē, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 19. pantu, Valde ieceļ pārstāvi.”

Paskaidrojums

Būtu atbalstāma tieša atsauce uz novērotāja statusu – lai nodrošinātu pilnīgu skaidrību par Valdes pārstāvja funkcijām ECB Uzraudzības valdē.

13. grozījums

27. panta 8. punkts (jauns)

Nav teksta.

“8. Valde apspriežas ar kompetento iestādi ikreiz, kad tiek iesniegts pieteikums par noregulējuma shēmu. Kompetentā iestāde pēc iespējas drīz (saprātīgā termiņā) sniedz atbildi; tās atbilde Valdei ir konfidenciāla. Ja Valde uzskata, ka saprātīgā termiņā atbilde nav saņemta, tā gatavo galīgā lēmuma pieņemšanu, lai novērstu lieku kavēšanos.”

Paskaidrojums

Lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi ievēroti apsvērumi par finanšu stabilitāti, ECB vai valsts kompetentajai iestādei, rīkojoties uzraudzības iestādes statusā, būtu jāspēj paust savu nostāju par pieteiktajām noregulējuma shēmām.

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas (1)

14. grozījums

34. pants (Pārbaudes uz vietas)

“1. Lai izpildītu 7., 8., 11., 16. un 17. pantā minētos uzdevumus un ievērojot citus attiecīgos Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, Valde, iepriekš paziņojot attiecīgajām valsts noregulējuma iestādēm, var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas jebkuras 32. panta 1. punktā minētās juridiskās personas uzņēmējdarbības telpās. Ja tas nepieciešams pārbaudes pienācīgai veikšanai un efektivitātei, Valde var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot minētajām juridiskajām personām.”

“1. Lai izpildītu 7., 8., 11., 16. un 17. pantā minētos uzdevumus un ievērojot citus attiecīgos Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, Valde, iepriekš paziņojot attiecīgajām valsts noregulējuma iestādēm **un kompetentajai iestādei**, var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas jebkuras 32. panta 1. punktā minētās juridiskās personas komercdarbības telpās. **Papildus tam Valde pirms 11. pantā minēto uzdevumu izpildes apspriežas ar kompetento iestādi.** Ja tas nepieciešams pārbaudes pienācīgai veikšanai un efektivitātei, Valde var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot minētajai juridiskajai personai.”

Paskaidrojums

Būtu svarīgi, ka uzraudzības iestāde tiek informēta par ikvienu pārbaudi uz vietas.

15. grozījums

39. pants (Sastāvs)

‘Sastāvs

1. Valde sastāv no:

- a) izpilddirektora;
- b) izpilddirektora vietnieka;
- c) Komisija iecelta locekļa;
- d) ECB iecelta locekļa;
- e) locekļiem, ko iecēlusi katra iesaistītā dalībvalsts, kuri pārstāv valsts noregulējuma iestādes.

2. Izpilddirektora, izpilddirektora vietnieka un Komisijas un ECB iecelto Valdes locekļu amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Ievērojot 53. panta 6. punktu, šis pilnvaru termiņš nav pagarināms.

3. Valdes administratīvā un pārvaldības struktūra ietver:

- a) Valdes plenārsesiju, kas pilda 47. pantā izklāstītos uzdevumus;
- b) Valdes izpildsesiju, kas pilda 51. pantā izklāstītos uzdevumus;
- c) izpilddirektoru, kurš veic 53. pantā noteiktos uzdevumus.’

‘Sastāvs

1. Valde sastāv no:

- a) izpilddirektora;
- b) izpilddirektora vietnieka;
- c) Komisija iecelta locekļa;
- d) ECB iecelta locekļa;
- e) locekļiem, kurus iecēlusi katra iesaistītā dalībvalsts un kuri pārstāv attiecīgo valsts noregulējuma iestādi. **Ja valsts centrālajai bankai nav noregulējuma iestādes statusa, tā tiek uzaicināta piedalīties novērotāja statusā papildus valsts noregulējuma iestādes pārstāvim.**

2. **ECB tiek nodrošināta pastāvīga iespēja norīkot pārstāvi novērotāja statusā piedalīties Valdes apspriedēs (gan plenārsesijā, gan izpildsesijā).**

3. Izpilddirektora, izpilddirektora vietnieka un Komisijas ~~un~~ ECB ieceltā Valdes locekļa amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Ievērojot 53. panta 6. punktu, šis pilnvaru termiņš nav pagarināms.

Komisijas ierosinātais teksts	ECB ierosinātās izmaiņas (1)
	<p>4. Valdes administratīvā un pārvaldības struktūra ietver:</p> <p>a) Valdes plenārsesiju, kas pilda 47. pantā izklāstītos uzdevumus;</p> <p>b) Valdes izpildsesiju, kas pilda 51. pantā izklāstītos uzdevumus;</p> <p>c) izpilddirektoru, kas veic 53. pantā noteiktos uzdevumus.</p>

Paskaidrojums

Lai precīzāk atspoguļotu starpību starp VUM regulā noteiktajām ECB funkcijām un tās funkcijām Noregulējuma valdē, kas paredzētas ierosinātajā regulā, un lai novērstu potenciālu ECB ieceltā Noregulējuma valdes locekļa interešu konfliktu, ECB ierosina, ka šis valdes loceklis Noregulējuma valdes sanāksmēs piedalītos novērotāja statusā.

Attiecībā uz centrālo banku svarīgajām funkcijām un kompetenci finanšu stabilitātes jomā un to makroprudenciālo atbildību, valstu centrālajām bankām – kurām valstu tiesību aktos nav paredzēts noregulējuma iestādes statuss – būtu jābūt tiesīgām piedalīties Noregulējuma valdes sanāksmēs novērotāja statusā. Turklāt tās būtu jāiesaista jebkuru noregulējuma darbību potenciālās sistēmiskās ietekmes izvērtēšanā.

16. grozījums

45. pants (Dalība plenārsesijā)

<p>“Valdes plenārsesijā piedalās visi tās locekļi.”</p>	<p>“Valdes plenārsesijā piedalās visi tās locekļi un – novērotāja statusā – ECB norīkotais pastāvīgais pārstāvis; nepiedalīšanās ir pieļaujama vienīgi attaisnojoša iemesla gadījumā.”</p>
---	---

Paskaidrojums

Būtu skaidri jānorāda, ka Noregulējuma valdes locekļa nepiedalīšanās nav šķērslis tam, lai sanākumi un balsošanu uzskatītu par notikušu; detalizētāks regulējums būtu jāizklāsta reglamentā, kas saskaņā ar 48. panta 3. punktu citstarp var ietvert noteikumus par kvorumu.

Lai precīzāk atspoguļotu starpību starp VUM regulā noteiktajām ECB funkcijām un tās funkcijām Noregulējuma valdē, kas paredzētas ierosinātajā regulā, un lai novērstu potenciālu ECB ieceltā Noregulējuma valdes locekļa interešu konfliktu, ECB ierosina, ka šis valdes loceklis Noregulējuma valdes sanāksmēs piedalītos novērotāja statusā.

17. grozījums

50. panta 4. punkts (Uzdevumi) un 51. panta 4. punkts (Lēmumu pieņemšana)

<p>50. panta 4. punkts. “4. Valde izpildsesijā sanāk pēc izpilddirektora iniciatīvas vai tās locekļu pieprasījuma.”</p> <p>51. panta 4. punkts. “4. Valde izpildsesijā pieņem un publicē tās izpildsesijas reglamentu. Valdes sanāksmes izpildsesijā sasauc izpilddirektors pēc savas iniciatīvas vai pēc divu locekļu pieprasījuma, un tās vada izpilddirektors. Valde var aicināt izpildsesijā piedalīties novērotājus <i>ad hoc</i> kārtībā.”</p>	<p>50. panta 4. punkts. “4. Valde izpildsesijā sanāk pēc izpilddirektora iniciatīvas vai tās locekļu vai ECB norīkotā pastāvīgā novērotāja pieprasījuma.”</p> <p>51. panta 4. punkts. “4. Valde izpildsesijā pieņem un publicē tās izpildsesijas reglamentu. Valdes sanāksmes izpildsesijā sasauc izpilddirektors pēc savas iniciatīvas vai pēc divu jebkura tās locekļa vai ECB norīkotā pastāvīgā novērotāja pieprasījuma, un tās vada izpilddirektors. Valde <i>ad hoc</i> kārtībā var uzaicināt izpildsesijā piedalīties citus novērotājus.”</p>
--	---

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾

Paskaidrojums

Šķiet, ka šie divi punkti nav pilnīgi saskaņoti; par to liecina 50. panta 4. punkts, kas vedina pieņemt, ka ikviens no Noregulējuma valdes locekļiem var ierosināt izpildsesijas sasaukšanu. Ja šādas sanāksmes sasaukšanai tiktu atstāts divu Noregulējuma valdes locekļu kворums, ECB būtu jārezervē īpašas tiesības ierosināt izpildsesijas sasaukšanu. Pastāv iespēja, ka uzraudzības iestāde uzskata par nepieciešamu sasaukt šādu sanāksmi, it īpaši pēc tās novērtējuma, ka finanšu iestāde ir maksātnespējīga vai, domājams, kļūs maksātnespējīga, tādēļ tai būtu jānodod iespēja vismaz ierosināt šādas lietas apspriešanu.

18. grozījums

52. panta 7. punkts (Iecelšana un uzdevumi)

“7. Izpilddirektors un izpilddirektora vietnieks, kura amata pilnvaru termiņš ir pagarināts, nepiedalās atlases procedūrā attiecībā uz šo pašu amatu kopējā perioda beigās.”

“7. ~~Izpilddirektors un~~ izpilddirektora vietnieks, kura amata pilnvaru termiņš ir pagarināts, nepiedalās atlases procedūrā attiecībā uz šo pašu amatu kopējā perioda beigās.”

Paskaidrojums

Šī norma attiecībā uz izpilddirektoru nešķiet piemērota, jo nav sagaidāms izņēmums, kad izpilddirektora amata pilnvaru termiņš varētu tikt pagarināts (pretstatā 52. panta 6. punktā paredzētajam gadījumam attiecībā uz izpilddirektora vietnieku).

19. grozījums

65. panta 1. punkts (Finansējuma mērķapjoms)

“1. Laikposmā, kas nav ilgāks par 10 gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā, fonda pieejamie finanšu līdzekļi sasniedz vismaz 1 % no visu kredītiestāžu, kam piešķirta atļauja iesaistītajās dalībvalstīs, noguldījumiem, kas tiek garantēti saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK.”

“1. Laikposmā, kas nav ilgāks par 10 gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā, fonda pieejamie finanšu līdzekļi sasniedz vismaz 1 % no visu kredītiestāžu, kam piešķirta atļauja iesaistītajās dalībvalstīs, noguldījumiem, kas tiek garantēti saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK. **Papildus šim finansējuma mērķapjomam Noregulējuma valde nosaka atbilstošu atsaucē vērtību attiecībā uz saistību kopējo summu, kas ir jāsasnieg 10 gadu laikā.**”

Paskaidrojums

ECB uzskata, ka segtie noguldījumi nav vispiemērotākais etalons VBNF finansējuma mērķapjoma noteikšanai, ņemot vērā, ka tie nepilnīgi atspoguļo noregulējuma iespējamās finansējuma izmaksas. Segto noguldījumu apjoms var palikt stabils pat tad, ja saistību kopējais apjoms ievērojami pieaug, un arī otrādi – tas var pieaugt, lai gan saistību kopējais apjoms paliek nemainīgs. Abos gadījumos netiktu pienācīgi atspoguļots noregulējuma fonda potenciālais riska darījumu apjoms. Ir jāņem vērā arī tas, ka segtie noguldījumi jau ir apdrošināti ar NGS starpniecību, jo NGS var papildināt noregulējuma finansējumu. Tādēļ šis etalons būtu jāpapildina ar atsaucē vērtību, kas saistīta ar saistību kopsummu; Noregulējuma valdei tā būtu pienācīgi jāpielāgo, vienlaikus kā minimumu atstājot 1 % no segtajiem noguldījumiem.

Komisijas ierosinātais teksts

ECB ierosinātās izmaiņas (1)

20. grozījums

69. panta 1. punkts (Alternatīvi finansēšanas līdzekļi)

“1. Valde fonda vajadzībām var noslēgt līgumus par aizņēmumiem vai cita veida finanšu iestāžu vai citu trešo personu atbalstu gadījumā, ja summas, kas iekasētas saskaņā ar 66. un 67. pantu, nav nekavējoties pieejamas vai pietiekamas, lai segtu izdevumus, kas radušies, izmantojot fondu.”

“1. Valde fonda vajadzībām var noslēgt līgumus par aizņēmumiem vai cita veida finanšu iestāžu vai citu trešo personu atbalstu, **it īpaši iesaistīto dalībvalstu kopējiem budžeta līdzekļiem**, gadījumā, ja summas, kas iekasētas saskaņā ar 66. un 67. pantu, nav nekavējoties pieejamas vai pietiekamas, lai segtu izdevumus, kas radušies, izmantojot fondu. **Ja tiek aktivizēta šādu aizņēmumu vai cita veida finansiāla atbalsta izmantošana, to summas tiek izlīdzinātas pilnā apmērā.**”

Paskaidrojums

Pagaidu pieeja valsts budžeta līdzekļiem būtu būtisks VNM finansiālā atbalsta pasākumu elements, jo spēcīga finanšu tirgus satricinājuma apstākļos naudas līdzekļi no privātā sektora avotiem īslaicīgi var izsīkt.

21. grozījums

83. pants (Pārskatīšana)

“1. Līdz 2016. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, īpaši uzsverot tādas iespējamās ietekmes pārraudzību, kas skar vienotā tirgus pienācīgu darbību.

Šajā ziņojumā izvērtē:
(..)

d) mijiedarbību starp Valdi un valstu noregulējuma iestādēm neiesaistītajās dalībvalstīs un VNM ietekmi uz šīm dalībvalstīm.”

“1. Līdz 2016. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, īpaši uzsverot tādas iespējamās ietekmes pārraudzību, kas skar vienotā tirgus pienācīgu darbību.

Šajā ziņojumā izvērtē:
(..)

d) mijiedarbību starp Valdi un valstu noregulējuma iestādēm neiesaistītajās dalībvalstīs un VNM ietekmi uz šīm dalībvalstīm;

e) **LESD 107. pantā noteikto kritēriju piemērošanu pēc analogijas, ja Valdes ierosinātās noregulējuma darbībām tiek izmantoti fonda līdzekļi.**”

Paskaidrojums

Nākotnē varētu būt nepieciešams papildu vērtējums par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pēc analogijas un mijiedarbību starp valsts atbalsta apsvērumiem un finanšu stabilitātes apsvērumiem noregulējuma kontekstā.

Komisijas ierosinātais teksts	ECB ierosinātās izmaiņas ⁽¹⁾
-------------------------------	---

22. grozījums

88. pants (Stāšanās spēkā)

<p>“Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.</p> <p>Regulas 7. līdz 23. pantu un 25. līdz 38. pantu piemēro no 2015. gada 1. janvāra.</p> <p>Regulas 24. pantu piemēro no 2018. gada 1. janvāra.”</p>	<p>“Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.</p> <p>Regulas 7. līdz 23. pantu un 25. līdz 38. pantu piemēro no 2015. gada 1. janvāra.</p> <p>Regulas 24. pantu piemēro no 2018. gada 1. janvāra.”</p>
---	---

Paskaidrojums

Ja ierosinātajā regulā minētais iekšējās rekapitalizācijas instruments būtu piemērojams tikai no 2018. gada 1. janvāra, pastāvētu nenoteiktība par to, vai var rekapitalizēt augstākas prioritātes nenodrošinātas parādsaistības, jo dalībvalstis varēs pēc sava ieskata izlemt, vai tās savos normatīvajos aktos ievieš iekšējās rekapitalizācijas regulējumu.

Tiek uzskatīts, ka iekšējā rekapitalizācija jau lielā mērā ir iekļauta izmaksās, tādēļ var pieņemt, ka ietekme uz finansējumu būs neievērojama. Turklāt, ja būs pieejams iekšējās rekapitalizācijas instruments, tiks veicināta tiesiskā noteiktība, konsekvence un paredzamība, tādējādi ļaujot izvairīties no ad hoc risinājumiem. Ņemot to vērā, ECB atbalsta iekšējās rekapitalizācijas instrumenta ieviešanu agrākā termiņā. Turklāt šāda agrāka īstenošana nozīmētu, ka laikā, kad VNM uzņemsies atbildību par noregulējumu, tā rīcībā būs visi instrumenti un pilnvaras. Agrāka īstenošana arī mazinātu potenciālu, ar finansējumu saistītu spiedienu uz fondu, kam tas varētu būt pakļauts finanšu resursu uzkrāšanas posmā.

⁽¹⁾ Pustreknā rakstā ir sniegts ECB ierosinātais papildu teksts. Caursvītroto tekstu ECB ierosina dzēst.